

Angyal Bandi restei vendégei

Jaj, gyönyörű lova vót Angyal Bandinak! Olyan ló vót, hogy hét vármegyébe' nem vót párja. Valahol Szabolcsba' olyan ingoványos talaj vót, ahova Bandi menekült a lovával. A pandúrok lova nem mert bemenni. Arra vót egy menyecskeje is. Oszt a menyecske úgy szokta neki mondani: „Angyalkám”. Azért maradt rá az a név, hogy Angyal Bandi, mer' Ónody András vót az igazi neve.

Eccer restiek mentek a vásárba, Tokajba, oszt keresztülmentek a hegyen, hát összetalálkoztak Bandival a hegyen. Mondta, hogy mevvendégeli őket. No oszt amikor elindultak, Bandi benyúlt a zsebbe, kivett egy fekete selyemkendőt, bekötötte mind a háromnak a szemét, oszt akkor adott nekik egy vesszőt, hogy azt fogják, így vezette be őket a tanyájára. Azér', hogy a pandúrokat ne tudják a nyomára vezetni.

Hát bementek... Vót sok pecsenye, vót bor. Hárman tartózkodtak rajta kívül a tanyán. Három társa. No, osztan mikor mevvendégelte őket, akkor vissza bekötötte a szemüket, oszt elvezette őket egy darabon. Oszt akkor levette a kendőt:

– Mehetnek már!

Tudta, hogy má' nem tudnak eligazodni, hogy hol van a tanyája. Ilyen nagy kópé esze vót Bandinak. Mindent kifundált.